

peal, ratsa; sulane kandis tema raudlubara ja oda. Siis tuli sõur hulk Luteruse sõbru ja tüttsid ja muid inimesi.

Rüütel Kramm astus ühe maja trepi astme peale, et rong temast pidi mööda minema. Iga ford kui rahwas Luteruse vastu hõiskasid, läks tema kusmi fortšu, aga kui mõned jälle teda teatasid, siis ta näeratas rõõmsaaste. Pead wangu-tades ütles tema pojale: „Hullus on külgehakkaja haigus, üks halp paneb tuhandid halpima. Waata, niiud nemed meeletumad teretavad meest hõisates, kes riistifoguduse ja riigi vallega on äraseganud, ebat nemed mõne pääwa pärast niisamuti hõieka-wad, kui Luterus välja viaski tule surma su-rema!”

„Taat,” ütles poeg, „mees munga riidis wantri peal, kes nii lahke nägu on, ega see ommeti wõi usuvaenlane olla! See on väist üks waga riisti-inimene. Usuvaenlased peatid minu arvates ennemine feibri pihipapi Glapio farnatsed olema, kes on silmad täis karvalust ja wale wagadust peas.”

„Pea suud, pois!” kärgatas rüütel vähaga, „mis sina neist asjust mõistad? Siinu noot pea ei suuda niisugusi hullu põdra asju ära-arwata.”

„Waata taat,” hüüdis pois jälle, „eels need seal rongi taga otsas ole meie sugulase Erbahi krahw'i sõamehed, ma tunnen neid nende kuslist!”

„Mis sa unistad, pois?” ütles isa, „ega krahw ommeti selle mehe saatjaks ei saa, seda ta tahtis ärrahukata ja kes aga õnnetuse laupa ta läest on peanenud.”

„Taat, aga see on issa tösi,” ütles poeg, „waata, seal krahw ise tuleb musta hobuse seljas sõites.”

„Maailma ots on läe!” hüüdis rüütel, „krahw Erbah on ususegaja seitsemehela heitnud, seda ta ommeti pidi ärrahukkawa. Tule, saame näha, mis fest veel saab!”

Nemed lässid põik uulitsast läbi ja jõudsid, enne kui rong tul, Sasseni luterwürsti elu forteri juure, kuhu ta Luterusele oli forter valmistatud. Siin eli jo hulk suurtugu inimesi teda ootamas, mõned würetid olid ta hulgas. Qui Luterus wanristi maha tuli, teretasid kõik teda wäga lah-leste ja saatid teda maja sisje, mitu lätsid tema järele teda toas teretama.

Kramm siristas vähaga hambaid ja läks siis pojaga hertsog Gerili juure. Hertsogil oli hea meel terasest poissist, ta lubas teda sessamast pääwast saabik oma teenistusse wöita.